

Arkadiusz Aulich

Wrózenie z chmur

Spakowałem świadomość i kilka zbędnych ziemskich fascynacji
tak z przyzwyczajenia

siedzę na walizkach czekając na ostatnią godzinę
czas zwykł igrzać ze mną już od samego końca
początku nie uwzględniając

wszystko zastygło
chmury poruszają się w tempie co najwyżej opieszalym
można by posądzić je o spisek z czasem

zawieszone w zupełnej hipnozie
druga za pierwszą czwarta za trzecią piąta za którąś kolejną
ta na końcu tamta na początku i ta w centralnym środku

z nogi na nogę
podśpiewuję melodię
wpadającą w ucho już od samego słuchania

z tejże perspektywy to już widać co najwyżej nikłe światelko
przez gąszcz chmur
tych właśnie co się tak z czasem ułożyły

więc kreślę jakieś znaki na ziemi i myślę czasami o niebie
czy tam też tak bym mógł



Ocalony od czytania

To było jakieś kilka tomów temu
gdy potknąłem się o Tadeusza Różewicza
na bruku wymarłego czytelnictwa

wziąłem go pod pachę z entuzjazmem nieczytania

zamieszkaliśmy obok siebie
na jednej z moich pożółkłych półek
z innymi nieczytanymi Tadeuszami Różewiczami

nie czytamy się już od kilku tomów



ARKADIUSZ AULICH

– urodzony w 1979 w Kutnie – mieście róż. Z wykształcenia technik weterynarii. Życiowy outsider, uwikłany w życie po życiu. Poszukujący sensu istnienia w oparciu o empiryzm. Wydał tomiki wierszy: *Dom czystych myśli* („Miniatury”, Kraków 2018), *Odmienne stany świadomości* („Liberum Verbum”, Wrocław 2019). Publikował w: „Szufladzie”, „Wydawnictwie j”, „Eprawdzie”, „Helikopterze”, „Obszarach Przepisanych”, uczestnik projektu „Multipoezja”.

ra”, Kraków 2018), *Odmienne stany świadomości* („Liberum Verbum”, Wrocław 2019). Publikował w: „Szufladzie”, „Wydawnictwie j”, „Eprawdzie”, „Helikopterze”, „Obszarach Przepisanych”, uczestnik projektu „Multipoezja”.